

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/247/2021
Identifikačné číslo spisu:	1212213819
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1212213819.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L.. M. G., bývajúceho v Z.Z. A., G. XX, proti žalovanému L.. A. U., bývajúcemu v O., Y. XX, zastúpeného LEGAL PROFESSIONALS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Sartorisova 12, o ochranu osobnosti, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 52 C 116/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. mája 2021 sp. zn. 7 Co 267/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 23. septembra 2016 č. k. 52 C 116/2012-387 žalobu zamietol. Žalobca sa domáhal voči žalovanému ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur titulom neoprávneného zásahu do ochrany jeho cti a ľudskej dôstojnosti, súkromia a mena z dôvodu ohovárania a uvádzania nepravdivých, účelových informácií, ktoré krivo obvinili jeho osobu a tým trvalo poznali jeho život. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil § 11, § 12 ods. 1, 3, § 13 ods. 1, 2, 3, § 16 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čl. 19 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, § 3 ods. 1, § 57 ods. 1, 5, 6, § 66 ods. 7 písm. a/, § 117 ods. 1, 2, § 118 ods. 1 písm. e/, § 119 ods. 1 písm. d/, § 119 ods. 1 písm. s/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov a vecne tým, že v konaní nebolo preukázané, že konaním žalovaného došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Vo vzťahu k podaným sťažnostiam a podnetov zo strany žalovaného voči žalobcovi pri plnení jeho služobných povinností vyvodil, že tieto boli oprávnením žalovaného ako služobne podriadeného žalobcovi, boli podávané v súlade s príslušnými právnymi predpismi a riešené kompetentnými orgánmi. Uznesením z 10. januára 2014 sp. zn. 52 C 116/2012-181 súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 100,- eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 119 ods. 1, 2, § 147a ods. 1, 2, 4 a 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku a vecne tým, že pojednávanie nariadené na deň 27. novembra 2013 bolo odročené z dôvodu neprítomnosti

žalobcu a jeho právneho zástupcu. Uviedol, že žalobca doručil súdu 25. novembra 2013 ospravedlnenie svojej neúčasti z dôvodu pracovnej neschopnosti označené ako „odročenie pojednávania“, ktoré neobsahovalo deň kedy sa účastník dozvedel o dôvode odročenia pojednávania a žalobca nepreukázal svoju pracovnú neschopnosť. Žalobca si nesplnil povinnosť podľa § 119 ods. 2 Zb. Občianskeho súdneho poriadku.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 26. mája 2021 sp. zn. 7 Co 267/2017 potvrdil rozsudok prvej inštancie z 23. septembra 2016 č. k. 52 C 116/2012- 387 s poukazom na § 387 ods. 1 CSP a zmenil uznesenie prvej inštancie z 10. januára 2014 č. k. 52 C 116/2012-181 tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 15,- eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď z vykonaného dokazovania vyvodil, že konaním žalovaného ako služobne podriadeného žalobcovi spočívajúcim v podávaní podnetov a sťažností nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Vo vzťahu k tvrdenému šíreniu nepravdivých informácií v denníku Pravda bolo potrebné upriamiť pozornosť na primárnu zodpovednosť vydavateľa za prípadný zásah do osobnostných práv zverejnením žalobcom tvrdených nepravdivých alebo difamačných informácií, tak ako to správne ustálil súd prvej inštancie. Ak nebol zistený difamačný charakter samotných sťažností a podnetov, poskytnutie ich obsahu vydavateľovi (redaktorovi) nemožno charakterizovať ako konanie zasahujúce do práva na ochranu osobnosti s prihliadnutím na verejnoprávny charakter organizácie, ktorej sa predmetné informácie týkali a ktorej súčasťou bol žalobca, s ohľadom na obsah článkov (nakladanie s verejnými prostriedkami a pod.) ako aj zaujatie stanoviska kompetentných orgánov k obsahu článkov. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval pri rozhodovaní o priznaní sumy 100,- eur žalovanému, keď na daný prípad aplikoval ustanovenie 147a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, namiesto ustanovenia § 147a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (platného v čase jeho rozhodovania).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“ alebo „žalobca“) dovolanie nemajúce náležitosti.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) predovšetkým skúmal, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP.

5. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza, že dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (viď § 429 ods. 1 veta prvá CSP). Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

6. V danom prípade odvolací súd v zmysle § 393 ods. 1 CSP v napadnutom rozhodnutí žalobcu riadne poučil podľa § 428 CSP o náležitostiach dovolania a aj o povinnom zastúpení dovolateľa advokátom a o nutnosti spísania dovolania a ďalších podaní dovolateľa týmto kvalifikovaným zástupcom.

7. Dovolateľ nepreukázal požadované právnické vzdelanie a k podanému dovolaniu doručenému 5. októbra 2021 nepriložil ani plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Žalobca bol v uznesení Krajského súdu v Bratislave z 26. mája 2021 sp. zn. 7 Co 267/2017 riadne poučený o prípustnosti dovolania, lehote na jeho podanie, náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní (§ 393 ods. 1). Súd postupom podľa § 436 ods. 1 CSP neodstraňoval

vady podania žalobcu.

8. I napriek náležitému poučeniu zo strany odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie je z obsahu spisu zrejmé, že dovolateľ nepreukázal zastúpenie advokátom v dovolacom konaní a ani nepreukázal zodpovedajúce právnické vzdelanie (§ 429 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 468 CSP).

9. So zreteľom na to, že v posudzovanej veci nie je splnená osobitná podmienka dovolacieho konania vyplývajúca z § 429 ods. 1 CSP, pričom nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcu podľa 447 písm. e/ CSP pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

10. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP), trovy dovolacieho konania mu však najvyšší súd nepriznal, nakoľko mu žiadne preukázateľné nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.